

အကြည်နက် မိတ္တူ ဟဒယ ဟာသ တက်ကျပ်း

တစ်နေ့တွင်   ဖြစ်သည်   ကျွန်တော်ထိုင်နေရာ
လက်ဖက်ရည်စားပွဲဝိုင်းတွင် လူငယ်တစ်ဦး ရောက်လာသည်။ ။

"ထိုင်မယ်နော် ... "

စားပွဲတိုင်းမှာ ရှင်းနေပါလျက် ကျွန်တော့်စားပွဲဝိုင်းကိုမှ ရွေးလာသူ
မို့ သူ့တွင် အကြောင်းတစ်ခုခု ရှိကြောင်းသိသာပြီ။

"ဒီလိုဗျာ .... ကျွန်တော်က စာဖတ်ဝါသနာပါတယ်... "

ကျွန်တော်သူ့ကိုသာ ငေးကြည့်နေမိသည်။ ။

"ဆရာတို့ အခေါ်နဲ့ ဆို အဖတ်သင် အပျော်ဖတ်တွေပေါ့ အဲ... ဘာ
သာပြန်တွေလည်း ဖတ်တော့ဖတ်တယ် ... "

ကျွန်တော်ခေါင်းညိတ်မိသည်။ ။

"ဟို...တက်ကျမ်းတွေ.. ခွန်အားဖြစ်စေမယ့်စာတွေလည်း ဖတ်ပါတယ်... အဲ... ဒါပေမဲ့ ... စာဖတ်လိုက်တိုင်း အိပ်ပျော်ပျော်သွားတယ်ဗျာ ... "

"အဲ..."

"ဖတ်ရတာကလေးတယ်လေ.....စာကိုယ်၌ က လေးတဲ့ အပြင် စာအုပ်ကြီးတွေက ထူလွန်းတော့ ရင်ဘတ်ပေါ်တင်ထားပြီးဖတ်ရင်တောင် အတော်လေးတယ်..... မေ့ပြီးရင်ဘတ်ပေါ်တင်ပြီး အိပ်ပျော်သွားရင် ရင်ဘတ်တောင်နာတယ်... "

"ရော်..."

"အဲဒီတော့ဆရာရယ်... ကျွန်တော်တို့ က အဲဒီစာမျိုးတွေလည်း ဖတ်ချင်တယ် ... အဲ... ဖြစ်နိုင်ရင် ပေါ့ပေါ့ပါးပါးနဲ့ ကိုယ့်အတွက်အကျိုးရှိပြီး မှတ်သားလို့ ရနိုင်မယ့်စာမျိုးတွေ ဖတ်ချင်တယ်ပေါ့ဆရာရယ်"

သူ့ဆိုလိုရင်းကိုကျွန်တော်အခုမှ သဘောပေါက်သွားသည်။ ။ ဟာသသမားကို တက်ကျမ်း လာရေးခိုင်း နေခြင်းပင်ဖြစ်ပါသည်။ ။

"ဒါက... ဒီလိုရှိတယ်ညီလေးရ ဒါမျိုးတွေက အလေးအနက်ထားဖတ်မှ ပိုမှတ်သား မိမှာ မျိုးမို့ပါ ... နောက်ပြီး...သူကစာတစ်လုံးချင်းပေါ်မှာ တန်ဖိုးရှိတယ် ... "

ကောင်လေးကခေါင်းခါသည်။ ။ ခေါင်းညိတ်သည်။ ။

"ကျွန်တော်သဘောပေါက်ပါတယ်... သဘောမပေါက်တာက ဒီစာတွေဘာလို့ ဖတ်ရခက်နေတာလဲ ဆိုတာပဲ... "

"အဲ... "

ဘာပြန်ပြောလို့ ပြောရမှန်းမသိတော့ဘူး။ မြန်မာစာကိုမြန်မာစာအချင်းချင်း ဖတ်ရခက်သည် ဆိုတော့ ဘယ်လိုရှင်းပြရမှန်းမသိတော့။ ။
ထို့ကြောင့် ... "

"အဲဒါ... ဆရာ့ကိုအကူအညီတစ်ခုလောက်တောင်းချင်တယ်... "

"ကဲ ... ဟုတ်ပြီလေ...အစ်ကိုက ဘာအကူအညီပေးရမှာ လဲ... "

"ဒီလိုလေဗျာ... "

ကောင်လေးအားတက်သွားပုံရတယ်။ ။ ထိုင်ခုံကိုပြင်ထိုင်လိုက်ပြီး ...

"ကျွန်တော်တို့ လူငယ်တွေအတွက် မပျင်းမရိစေဘဲ ပေါ့ပေါ့ပါးပါးဖတ်လို့ ရမယ့် တက်ကျမ်းမျိုး ရေးပေးပါလားလို့ ... "

"ဟေ ... "

သူ့စကားကြောင့် ကျွန်တော်လန့်သွားတယ်။ ပေါ့ပေါ့ပါးပါးဖတ်လို့
ရမယ့်တက်ကျမ်းမျိုးတဲ့ ။ သူ့ခဏစိတ်ချမ်းသာစေခြင်းအလို့ ငှာ ...

"အေးလေ..ကောင်းပြီလေ... ကြိုးစားကြည့်တာပေါ့ ... "

ကောင်လေးမျက်နှာဝင်းလက်သွားတာမြင်ရ၏။

"ဖြစ်မှာ ပါ.....ဆရာကလူနောက်ပဲ ... "

"အလိုဗျာ ... "

သူထွက်သွားတော့မှ ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် ရေးသင့်မရေးသင့် ပြန်စဉ်း
စားမိသည် ။ တက်ကျမ်းနှင့် ကျွန်တော်ဘာဆိုင်မည်နည်း။ မုတ်ဆိတ်နှ
င့် မိတ်ကပ်ကဲ့သို့ ပြဒါးတစ်လမ်း သံတစ်လမ်း။ ဘာလေးရယ်မှ မဆီမ
ဆိုင်။ သို့သော် ခုနကလူငယ်လေးပြောသွားသလို ပေါ့ပေါ့ပါးပါးဖတ်လွ
ယ်မှတ်လွယ် တက်ကျမ်းလေးတစ်ခု ရေးချင်စိတ်တော့ဖြစ်သွားမိ၏။ ထို့
ကြောင့် ...

***

ကျွန်တော်ရေးမည့် မိတ္တဟဒယတက်ကျမ်းသည် ယခင်ရှိပြီးသားကျမ်းတွေ စာအုပ်ကြီးတွေကို ကပြောင်းကပြန် လုပ်ခြင်းမဟုတ်ပါ။ စိတ်ထဲရှိသည် များကို နားလည်လွယ်အောင် ရေးသားလိုက်ခြင်း ဖြစ်ကြောင်း၊ တစ်နည်းဆိုရသော် တိုးတက်ချင်သောလူငယ်များကို ရည်ရွယ်ပါကြောင်း၊ ထိုရည်ရွယ်ချက် မအောင်မြင်ပါကလည်း ဟာသသာဖြစ်ကြောင်း၊ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်လည်း မည်သို့တက်ရမည်မသိပါကြောင်း။ ထိုသို့ဆို၍ ဤစာတမ်းငယ်ကို ဘာကြောင့် အချိန်ကုန်ခံပြုစုနေရသည် ဆိုသော် ဒဿနပညာရှင် စာရေးဆရာ George Santayana ၏ စာတစ်ပိုဒ်ကိုသာ ကိုးကားပြပါမည်။

အနုပညာနှင့် ဘဝသည် အမြဲတစေလွတ်လွတ်လပ်လပ်ရှိနေသင့်သည် ။ အဘယ်ကြောင့် ဆိုသော် ထိုနှစ်မျိုးစလုံးမှာ အမြဲတစေစမ်းသပ်နေစရာမို့ ဖြစ်၏။

ဤစာအုပ်ဖတ်ပြီးမှ စိတ်ဓာတ်တက်ကြွမလာဘဲ စိတ်ဓာတ်ကျသွားမည်ဆိုပါကလည်း ကံတရားသာ ဖြစ်ကြောင်း စေတနာကောင်းနှင့် ဝေဒနာမောင်းခတ်လိုက်ရပါသည် ။ အခုတော့ ဟုတ်လိုဟုတ်ငြား ကဗျာလေးနဲ့ စလိုက်ရပါသည် ... ။ အစကတော့ ယဉ်သကိုးဗျ ... ။

***

လူငယ်ဆိုတာ

ခိုင်မာရဲရင့်၊ စွမ်းရည်မြင့်မား၊

ပြတ်သားထူးချွန်၊

ကောင်းမွန်ရိုးသား၊

ကြိုးစားထက်မြက်၊

အနာဂတ်အတွက်ဖြစ်ရမည်။

***

အမှန်တရားကိုလက်တွေ့ပြခြင်း

လူတစ်ဦး၏ ၁၀ အောင်မြင်ခြင်းမအောင်မြင်ခြင်းသည် ရိုးသားမှုနှင့် အမှန်တရားကို လက်ဆုပ်လက်ကိုင်ထားခြင်းအပေါ်မူတည်ပါသည်။ မည်မျှကြီးကျယ်သောသူဖြစ်ပါစေ မမှန်ကန်ခြင်း၊ ရိုးသားမှုမရှိခြင်းတို့က သူ့ဘဝကို မုချဖျက်ဆီးပစ်နိုင်ပါသည်။

တချို့က အမှန်ကိုပြုနေရင်းနဲ့ အမှားများ စွာဖြစ်သွားတတ်ကြသည်။ ဆင်ခြင်ခြင်းသည် အမှန်ကိုရောက်နိုင်ရာလမ်းသွယ်တစ်ခုဖြစ်ပါသည်။ ပညာရှင်များက အမှားမပြုခြင်းကိုလည်း မင်္ဂလာဟု မယူဆခဲ့ကြ။ ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်သောဂုဏ်သတ္တိကို မိမိကိုယ်တိုင်ပြုနိုင်သော စွမ်းရည်၌ သာ ရှိသည် ဟု ယုံကြည်ကြသည်။ အမှားကိုပြင်ပြီးလျှင် မိမိ၏ ကိုယ်စိတ်နှလုံး သုံးပါးစလုံးအသစ်ဖြစ်စေခြင်းသာ မင်္ဂလာဟု ဆိုသော် အမှန်တရားမှာ မျက်စိစုံမှိတ်ပြုလုပ်ခြင်း တစ်ခုမှ မရှိပေ။ အဘက်ဘက်မှ ထောက်ချင့်ပြီးမှ အဖြစ်နိုင်ဆုံးလမ်းတစ်ခုကို ရွေးချယ်ခြင်းသာ ဖြစ်သည်။ တစ်ဖက်တွင် အမှန်တရားရှိ၍ တစ်ဖက်တွင် မှားယွင်းခြင်းရှိ၏။ မှန်လျှင်မှန်မည်၊ မမှန်လျှင်မှားမည်သာ ဖြစ်၏။ အမှားကိုအရင်သိမှ အမှန်တရားကို ဖွင့်ရှာမည်ဆိုသော အယူအဆသည် သင်နှင့် သင့်အောင်မြင်မှုကို အနည်းနှင့် အများ နှောင့်နှေးစေမှာ ဖြစ်သည်။

အမှန်နှင့် အမှားသည် ငါးဆယ်ရာနှုန်းစီသာရှိ၏။ ထိုအရာကိုသာ လူတို့ ၏ အားနည်းချက်ကြောင့် အမှားသည် ခုနှစ်ဆယ်ရာခိုင်နှုန်းထိ

တိုးလာခြင်း ဖြစ်၏။

‘မှားလို့ ရတာပဲကွာ’ ဟူသောစကားကြောင့် အမှန်တရားမှာ ရာခိုင်နှုန်းကျဆင်းလာခြင်း ဖြစ်၏။

မှားသောအယူအဆတစ်ခုကိုရှင်းပြချင်ပါသည် ။

အထက်အရာရှိထံသို့ အလုပ်စဝင်ခါစ စာရေးတစ်ဦးက စာရင်းဇယားများ အကြောင်း မရှင်းလင်း၍ မေးပါသည် ။ အထက်အရာရှိက ရှင်းပြပါသည် ။

"မင်းနားလည်အောင် ရှင်းရှင်းပြောရရင် စာရင်းဇယားဆိုတာ ဘီကနီဝတ်စုံဝတ်ထားသလိုပဲ ...သူဖော်ပြတာက အများကြီးပေါ့ကွာ.....ဒါပေမဲ့အဓိကနေရာတွေကို ဖုံးအုပ်ထားရတယ်.. ဒါစာရင်းဇယားရဲ့ လျှို့ဝှက်ချက်ပဲ ..."

ထိုအယူအဆသည် ဘဝအောင်မြင်ရေးအတွက်မှာ ခလုတ်ကန်သင်းအယူအဆ တစ်ခုဖြစ်သည် ဟု ယူဆမိပါသည် ။ အမှန်ကရိုးသားစွာ အမှန်တရားကို လက်တွေ့ပြခြင်းဖြင့်သာ ဘဝအောင်မြင်ရေးလှေကားသို့ ချဉ်းကပ်နိုင်မည်ဖြစ်ပါသည် ။ ထိုသို့အမှန်တရားကို လက်တွေ့ပြနိုင်သူတစ်ဦးကို ဥပမာပေးပါဦးမည်။

ညဉ့်နက်သန်းခေါင်တွင် လူတစ်ဦးအမူးလွန်၍ အိမ်တစ်အိမ်အား တံခါးဖွင့်ဖို့ ကြိုးစားနေသည် ကို ရဲသားကတွေ့၏။

"ဟေ့လူ.....ဘာလို့ သူများ အိမ်ကို ညဉ့်နက်သန်းခေါင်ကြီးမှာ နှောင့်ယှက်နေတာလဲ ..."

"ဟာ ... ဦးဦးရဲသားကလည်း ... ဒါသူများ အိမ် မဟုတ်ဘူး ... ကျွန်တော့်အိမ် ... ကျွန်တော့်အိမ် ... ဒီမှာ သော့ပေါက်ရှာမတွေ့လို့ ... အေ့

... လာပြီးဖွင့်ပေးဦး ... အေ့ ... အထဲရောက်ရင် ကျွန်တော်ပြပါမယ် ... အေ့ ..."

အောင်မယ် .....လေတောင်တက်နေလိုက်သေးတယ်။ ရဲသားကဒေါသထွက်သွားပြီး ...

"အေး ... ဟုတ်ရင်ဟုတ်ပေါ့ကွာ ... မဟုတ်ရင်တော့ နားရင်းဖုန်ထပြီသာမှတ်"

ရဲသားက တံခါးဖွင့်ပေးလိုက်တယ်။

"လာပါဦး ... ဦးဦးရဲသားကြီးရဲ့ ... ဒါကျွန်တော့်အိမ်ဆိုတာ ကျွန်တော်လက်တွေ့ပြမယ် ... ဒီမှာ တွေ့လား ... ဒါဧည့်ခန်း ... ဒါကစန္ဒရား .. ဒီစန္ဒရားက ကျွန်တော်တီးတာဒီမှာ တွေ့လား ... ဒီအခန်းက ကျွန်တော့်အိပ်ခန်း ... တွေ့လားခုတင် ... ဒီခုတင်က ကျွန်တော်နဲ့ ကျွန်တော့်မိန်းမ အိပ်တာ ..... ခုတင်ပေါ်မှာ အိပ်နေတဲ့ အမျိုးသမီးတွေ့လား.....အဲဒါကျွန်တော့်မိန်းမပေါ့ ..... သူ့ဘေးမှာ အိပ်နေတဲ့ လူ တွေ့တယ်မဟုတ်လား..... အဲဒါ ကျွန်တော်ပေါ့..... ဟင်းဟင်း.."

ထိုသို့အမှန်တရားကိုလက်တွေ့ပြနိုင်ခြင်းအတွက် ဂုဏ်ယူစရာမကောင်းပေဘူးလား။

အမှန်တရားကို လက်ကိုင်ထားနိုင်လျှင် သင်သည် ဘဝအောင်မြင်ရေးလှေကားကို တစ်ထစ်လှမ်းနိုင်ပြီမှတ်ပါ။

ရယ်မောသံမကြားရသောအိမ်၊ ရယ်သံကင်းမဲ့သောလောကဟူ၍ စိတ်ကူး၍ ပင်မရပါ။

ဟာသစိတ်သည် ဘဝကိုတိုးပွားနိုင်သောနည်းလမ်းဖြစ်သည် ။ ရယ်မောသံသည် နှလုံးခုန်သံပင် ဖြစ်၏။ လူအားလုံးမျှဝေခံစားနိုင်သော နွေး

ထွေးမှု ဖြစ်၏။ ရယ်မောခြင်းသည် ရှေ့သို့တိုးစေရန် ဦးဆောင်သည် ။ နိ
ဝိစက်ခံရခြင်း၊ ဒုက္ခဖြစ်ရခြင်းတည်းဟူသော သွေးဆိုးတို့ ကို
ရယ်မောခြင်းက ဖောက်ထုတ်ပစ်ပေးနိုင်သည် ။

***